

CEREMONIER PETER ČEMAŽAR

Sodelavci Glasa sv. Martina smo se dogovorili, da v času priprave na novo mašo eno stran v glasilu posvetimo pripravi le-te. Tako se nam v februarški številki predstavlja ceremonier našega novomašnika Marka Mrlaka.

Sem Peter Čemažar. Obiskujem tretji letnik bogoslovnega seminšča v Ljubljani. Sam si sprva nisem mislil, da se bom odločil za duhovni poklic, vendar je imel Bog zame pripravljeno drugačno pot.

Moja pot, ki sem jo imel namen hoditi, je imela za cilj predvsem ustvariti si družino, dom in si poiskati dobro službo. Imel sem čudovito dekle, odločil sem se vpisati na strojno fakulteto ...

Vendar pa me je v četrtem letniku gimnazije, ki sem jo obiskoval v Zavodu svetega Stanislava, začelo begati vprašanje smisla življenja, smisla vseh mojih želja in načrtov, ki sem jih imel. Moje sanje so se začele takrat podirati, v sebi sem čutil uničujoč nemir in v tem sem se zatekal v molitev. Tam sem vedno jasneje slišal klic, naj stopim na drugačno pot, na pot duhovniškega poklica. Pred mano je bila težka odločitev. Nisem želel zapustiti svojih sanj, se sprijazniti s celibatom in izbrati tega na zunaj marsikomu čudaškega poklica. Začel sem bojevati svoj notranji boj. Marsikatero noč nisem mogel spati, moje srce pa je bilo razdeljeno med ljubeznijo do deklet in Njegovim vabilom.

V tem času sem začel vsak dan hoditi k maši, prebirati Božjo besedo, nekajkrat sem obiskal duhovnika in mu potožil svojo stisko. Vse mi je kazalo na to, da je moja pot, da grem za duhovnika. Tudi moj pogled na duhovniški poklic se je spremenil. Ob misli nanj sem čutil vedno več veselja. Vedel sem, da je zgolj razmišljanje o odločitvi premalo. V življenju se odločamo, moramo pa se tudi odločiti. Vpisal sem se v bogoslovje in prenesel prijavo s Fakultete za strojništvo na Teološko fakulteto. Dvom je takrat zbledel, srce je napolnilo veselje in začel sem silno hrepeneti po tem, kar sem sprva zavračal. Bogu sem hvaležen za poklic, prav tako pa tudi vsem, ki so mi in mi stojijo ob strani. Vsem, ki to berete, pa se toplo priporočam v molitev.

letnik XXXIV

1. februar / svečan 2018

št. 2

KRISTUS OSTAJA LUČ

Vera prihaja iz srca. Od tam prihaja vse dobro in hudo. Bila je svetloba in bila je luč. Luč, ki sveti, in tema je ni sprejela.

V katoliški Cerkvi 2. februarja praznujemo praznik Jezusovega darovanja v templju, ki ga obhajamo štirideset dni po božiču. Svečnica je torej dan, ko sta Mati Marija in sveti Jožef odnesla novorojenega sina v tempelj v Jeruzalem in se zahvalila Bogu. Praznik pa je dobil ime svečnica, ker na ta dan po stari navadi po cerkvah blagoslovljamo sveče.

To je praznik luči pred nastopom tako imenovanih svetnikov pomladinov. Obhajamo ga v dneh, ko so dnevi že za malenkost daljši in je že slutiti pomlad, ki prinaša več luči, po kateri hrepenimo vso dolgo zimo.

Sveča v cerkvi na ta dan je prispevna Mesije, ki razsvetljuje človeštvo. Sveča ima torej velik simbolni pomen, ponazarja prazničnost in razsvetljenje teme duha; kristjana pa opominja, da mora biti otrok luči.

Marija se posveti največji nalogi, kar jih je: širjenju Kristusove luči v temi sveta.

Ta naj sveti predvsem v našem življenju.

Bomo sprejeli luč, ki nam jo ponuja Odrešenik? Bomo končno ugotovili, kaj je v življenju resnična vrednota? Kristus ostaja Luč in čaka ...

Breda Dolenc

NIKOLI NI PRAVI ČAS ZA POROKO IN OTROKE

Bežen pogled na versko statistiko naše župnije in države

Krščanstvo v zahodni Evropi je v globoki krizi, zato tam cvetijo izrojenosti vseh vrst. To je logično: kdor se ne priklanja Bogu, se neumnostim in grehu. Nekateri pravijo, da jih upad vernosti ne skrbi. Bodo pač obstala majhna občestva, sestavljena iz posameznikov, ki živijo svojo vero zares. Saj je Jezus rekel: »Ne boj se, mala čreda.« In: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.« Jezus je to res dejal, toda apostolom (in nam) je tudi naročil: »Pojdite in naredite vse narode za moje učence.«

Maloštevilnost je pogosto obsojena na neuspeh. V mlajših košarkarskih kategorijah, ki jih zaradi svojih fantov spremljam malce pobliže, se to dobro vidi. Moštva, ki lahko igralce izbirajo iz množice stotih fantov, so praviloma uspešnejša od tistih, ki imajo na voljo le bazo dvajsetih otrok. Ali mislite, da bi trojica Ronaldo, Messi in Jan Oblak premagala enajsterico NK Žiri, če bi se pomerila z njo? Ne bi! Čeprav so med najboljšimi na svetu, jih je premalo za uspešen spopad z enajstimi nasprotniki. Zato si tudi mi, kljub temu da imamo na svoji strani Boga, ne smemo privoščiti, da bi naša čreda postala premajhna. Sicer bomo nekega dne ugotovili, da ni več dovolj kvasa, ki bi prekvasil svet.

ROJSTVA IN KRSTI

V občini Žiri se je v zadnjih dveh desetletjih na leto rodilo v povprečju 55 otrok. Največ dojenčkov (72) je bilo leta 2006, najmanj (43) leta 2014. Leta 2016 se jih je rodilo 56, podatkov za lansko leto pa na spletnem portalu Statističnega urada Republike Slovenije še ni.

Število novorojencev v Žireh se torej bistveno ne spreminja, skrbi pa nas lahko delež krščenih. V prejšnji številki Glasa svetega Martina smo prebrali, da je vseh prebivalcev naše župnije okrog 5.100, od tega je 4.500 katoličanov. To je 88 odstotkov, toda leta 2016 je bilo krščenih samo 34 otrok (60 odstotkov). Zakaj tolikšen razkorak? Ali je ocena o številu katoličanov v naši občini pretirana ali pa vernost med mladimi vidno upada?

V Žireh smo sicer še vedno nad državnim povprečjem. V Sloveniji je bilo leta 2016 rojenih 20.345 otrok, krščenih pa je bilo 11.299 oseb, kar je približno 52 odstotkov. Še leta 2005 je bilo krščenih 70 odstotkov takrat rojenih otrok.

BOG DA, BOG NE

Od 25 otrok, ki so bili lani krščeni v naši župniji, jih samo 13 izhaja iz cerkvenega zakona. Mar to pomeni, da skoraj polovica staršev verjame, da bosta božja bližina in blagoslov koristila njihovim otrokom, njihovem partnerskemu odnosu pa ne?

Poroke so poglavje zase. Če seštejemo žirovske pare, ki so se poročili v naši župniji in drugje, smo imeli leta 2015 17 porok, predlani 12 in lani 16.

Jerneja: »Vse je bilo zelo dobro, dobra hrana. Kar nekaj je bilo prostega časa in smo se lahko veliko pogovarjali. Skupaj smo šli na sprehod. Zelo mi je bilo všeč petje, še posebej naša himna.«

Miha: »Všeč mi je bilo. Imeli smo veliko delavnic, zelo natrpan urnik. Jaz bi dal na urnik več počitka. Najbolj všeč mi je bila športna delavnica, nogomet. Hrana je bila zelo dobra.«

Z njimi pa je vse tri dni preživel tudi naš župnik Andrej Jemec, ki je povedal: »Bilo mi je vse všeč, še posebej odprtost in iskrenost naših birmancev ter njihova vedoželjnost ter želja, da bi skupaj z Jezusom naredili korak naprej, nekaj dobrega v svojem življenju. Trudili smo se uporabljati različne metode: petje, igra, šport, delavnice, pogovori ..., da bi jim lažje približali vsebine.«

Kot je bilo že omenjeno, je bila voditeljica programa s. Barbara, ki je ob koncu povedala: »Zelo sem vesela tega, da smo bili skupaj, ker takšna druženja obogatijo tudi nas sestre. Duhovne vaje so vedno izziv, ker skupaj z mladimi odkrivaš izzive, s katerimi se srečujejo v danem trenutku. Zelo mi je bilo všeč, da so bili vaši mladi zelo odprti za iskanje Resnice in jemljejo stvari zares. Zelo so bili odzivni na delavnici o spolnosti, odnosu do telesa, zaljubljenosti, ki je prav gotovo aktualna tema za njihov čas. Zelo so bili odprti tudi ob zgodbi in spoznavanju življenja mladega Carla Acutisa, ki je kljub mladosti, boleznim in smrti pri rosnih 15 letih živel svetniško. Imeli so veliko idej in predlogov za petje. Kar bi bilo dobro, da vztrajajo naprej, pa je gotovo iti ven iz sebe, videti drugega, družiti se s kakšnim, ki je manj simpatičen. Noči so potekale mirno. Pomembni so trenutki umiritve pred spanjem: križek, zgodba svetnika ... Predvsem pomembno je, da čutijo, da si z njimi. Pri nas velja pravilo, da spoštujemo hrano in tiste, ki so jo pripravili. Krozniki niso ostajali polni. Morda je to tudi vpliv okolja, iz katerega prihajajo, in še niso pod vplivom prehranskih mod, ki so prisotne v večjih mestih.«

Programa pa ne bi bilo mogoče izpeljati brez požrtvovalnih animatorjev in animatork, ki so ta vikend dali na razpolago svoj čas in talente za naše letošnje birmance.

Jakob, animator: »Skupina je bila obvladljiva, večina. Ni bilo veliko prostega časa. Hrana je bila zelo dobra. Vse smo pojedli.«

Matej, animator: »Skupine so bile zelo dobre, obvladljive in so z veseljem sodelovali. Lahko bi bilo več prostega časa.«

Barbara, animatorka: »Birmanci so bili pridni in so zavzeto sodelovali. Zelo pridni so bili tudi pri hrani. Ponoči sem lahko tudi spala, ni bilo treba neprestano dežurati.«

Alma, animatorka: »Ker sem bila animatorka prvič, me je bilo kar strah. Skupino sem vodila skupaj z Urško. Animatorji smo pred vikendom dobili gradivo, da smo se lahko pripravili. Malo sem se bala, ker nisem poznala otrok, ampak je bilo naše sodelovanje odlično.«

Bogu hvala za vse, ki so se trudili z našimi otroki, da bi se resnično odprli delovanju Svetega Duha in bi tako bil dan svete birme za njih nepozaben pečat na življenjski poti.

Andreja Žakelj

BIRMANCI – PRIČEVALCI ZA KRISTUSA

Naši birmanci so sredi januarja preživeli nepozaben vikend pri sestrah Marije Pomočnice na Bledu. Bil je vikend druženja in odpiranja delovanju Svetega Duha. Ko smo se jim na zaključku pridružili še ostali družinski člani, nam je najprej spregovorila s. Barbara, ki je bila tisti vikend voditeljica programa za birmance. Njen nagovor se je začel s svetim krstom. Sveti krst je prvi zakrament, ki odpre pot drugim zakramentom. Takrat postanemo Božji otroci. Že pri svetem krstu prejmemo Svetega Duha z vsemi sedmimi darovi. Zakrament svetega krsta otrok prejme v veri staršev, pri birmi pa postanemo krščansko polnoletni, ko se odločimo, kaj bomo s temi darovi naredili. Jih bomo zakopali ali pomnožili? Z birmo postanemo pričevalci za Kristusa.

S. Barbara se je v nagovoru dotaknila zunanje in notranje priprave na prejem zakramenta svete birme. Zagotovo je zunanja priprava – pogostitev, obleke, okrasitev – del praznovanja, a ni najbolj bistvena. Pri prejemu zakramenta bodimo pozorni predvsem na lepe družinske trenutke in veselje nad tem, da je Sveti Duh vstopil v našega otroka. To je tisto, kar otroku daje notranjo moč. Ta je bolj pomembna od vseh daril, ki jih birmanec prejme. S. Barbara je poudarila, da bo v težkih trenutkih življenja naš otrok potreboval našo oporo, gotovost, da smo z njim, notranjo moč, ki mu je ne more dati nobeno – še tako veliko materialno – darilo (telefon, računalnik, kolo ...).

Da bomo to veselje na dan svete birme resnično doživeli, je pomembna in potrebna priprava na ta dan. Tri glavna priporočila s. Barbare:

1. Skupna družinska molitev: Starši smo zgled. Če bomo otroku dali zgled molitvenega življenja, ne bo iskal drugega.
2. Sveta spoved: To je izkušnja ljubečega Očetovega objema ter hkrati priložnost za pogovor z župnikom, spovednikom o življenjskih vprašanjih, ki jih je v času pubertete veliko.
3. Izbira botra: Boter je v življenju birmanca pomembna oseba. Naloga botra ni samo materialni dar, ampak predvsem zgled krščanskega življenja. Boter naj živi iz evharistije in zakramentov.

Po potrditvi v Svetem Duhu in vseh njegovih darovih je naš mladostnik zopet na razpitu. Kaj naj s temi darovi sedaj naredim? Dejavna vključenost v župnijo je pot sodelovanja z darovi Svetega Duha. Pri tem smo zopet starši zgled, ki vleče. Če radi pojemo – pevski zbor, če igramo inštrument – pevski zbor, če radi prebiramo Sveto pismo – svetopisemska skupina, če radi molimo – molitvena skupina. In še bi lahko naštevali. Priložnosti je veliko in škoda, da bi darovi v nas zamrli.

Da pa je bilo na duhovnih vajah res veliko lepega in zanimivega, so povedali tudi birmanci.

Denis: *»Zelo je bilo dobro za jest. Fino, da smo veliko peli. Delavnice so bile zanimive.«*

Ana: *»Veliko petja, košarka in odlične palačinke.«*

Število cerkvenih porok v naši župniji niha, v Sloveniji pa konstantno upada. Leta 2006 je bilo 6.368 porok, od tega 3.329 cerkvenih (52 odstotkov), leta 2016 pa 6.667 porok, od tega 2.738 cerkvenih (le še 41 odstotkov).

Za konec pogledajmo še prva sveta obhajila. Leta 2015 je v naši župniji k prvemu svetemu obhajilu pristopilo 42 otrok, naslednje leto 37, lani pa 28. V dveh letih je torej število prvoobhajancev upadlo za tretjino. Na državni ravni je stanje podobno. Število podeljenih prvih svetih obhajil se je v zadnjem desetletju znižalo z 12.020 na 9.660.

V ISTO SMER

Statistična podoba naše vernosti je torej klavrna. V Žireh so razmere boljše od državnega povprečja, toda gremo v isto smer. Namesto da bi se zavedali svojih prednosti pred večjimi mesti (ker sem več kot trideset let živel v Ljubljani, poznam razliko), bi jim bili radi kar najbolj podobni. Enak trend sem opazil v začetku devetdesetih let v vzhodni Evropi. Ljudje so si silno želeli postati taki kot zahodnjaki. Danes pa so marsikje že zadovoljni, da niso »pokasirali« vseh darov zahodne multikulturne družbe.

REVNI SLOVENCİ = BOGATI NEMCI

Ko začne posameznik odpadati od vere in izgubljati življenjsko moč, najde za to množico opravičil. Mnogi danes pravijo, da bi imeli otroke (ali več otrok), če bi živeli v boljših gmotnih razmerah. Je to res? Če bi bilo število otrok povezano z ekonomskim položajem, bi imeli bogati Nemci in Američani po deset otrok, pa imajo ravno tako enega ali dva. Nekdo je zadnjič rekel, da ni nikoli pravi čas za poroko in otroke. Če hočemo, lahko vedno najdemo deset izgovorov, da se ne poročimo in ne odločimo za otroka.

BLAGOR VAM, STARŠI ...

Mnogi starši, ki opazujejo versko mlačnost svojih odraslih otrok, se sprašujejo, kaj naj naredijo. Pri nas velja prepričanje, da jih ne smemo v nič siliti, ampak moramo zanje predvsem moliti.

Hercegovski frančiškan Mario Knezović pa je v eni od svojih pridig (poslušal sem jo na Youtubeu, kjer jih je cel kup – osvežujoče jasnih in zdravilno odločnih) vernikom povedal približno tole: »Svoje otroke ste dali krstiti. Takrat ste pred Jezusom rekli, da jih boste krščansko vzgajali. Če tega ne delate, ste prevarali Boga in svoje otroke. Med včerajšnjo vožnjo iz Međugorja nam je šofer avtobusa, 52-letni oče štirih otrok, povedal: 'Ko v nedeljo popoldne obiščem svojo ostarelo mamo, me ta vedno vpraša, ali sem bil pri maši.' Ali si bil pri maši, kakšen si bil? Ali vi to sprašujete svoje otroke? Ali pa ste jih prepustili tej družbi, da jih vzgaja v bodoče mafijaše in prevarante? Blagor vam, starši, ki delate to, kar je vaša dolžnost.«

Andrej Praznik

ZAKAJ SEM JAZ NA TEM SVETU ?

Devetletna vnukinja me je vprašala: »Ampak zakaj sem jaz na tem svetu?« Hitela sem ji razlagati, da zaradi ljubezni med atijem in mamico, pa me je prekinila: »Ne, mama, ne to. Zakaj sem JAZ na tem svetu?«

Vprašanje, na katerega so poskušali odgovoriti veliki misleci in filozofi tega sveta, vprašanje, ki si ga vsak izmed nas vedno znova postavlja. Kakšen je odgovor?!

Ko sem bila mlada, sem imela tisoč načrtov. Že res, da sem pozneje ugotovila, da niso bili ravno realni, pa vendar. Želela sem spremeniti svet na bolje, odkriti pomembne stvari, stvari, ki bi pomagale ljudem. No, sanjala sem in verjela, da je moja naloga na tem svetu pomembna. Najbrž je pri tem pomembno vlogo igral tudi egoizem.

Zgornje vprašanje pa me je neprestano preganjalo. Bog, zakaj si me poklical v življenje, kakšne talente si mi dal na pot, kaj od mene pričakuješ?

Po šestdesetih letih še vedno ne vem nobenega odgovora. Z leti človek izgubi mladostno vihravost in zagnanost, na življenje začneš počasi gledati drugače. Izkušnje te naredijo nekako bolj voljne.

Veliko sem razmišljala o sebi, želela sem se spremeniti, zunaj in znotraj. Toda veliko teh želja je bilo povezanih z željo ugajati drugim. To sem spoznala šele, ko sem začnela sprejemati sebe, takšno kot sem, in šele takrat sem se pravzaprav lahko začela imeti rada. Imam veliko napak, a nič hudega, napake so samo dokaz, da sem človek (samo Bog je popoln) in če napake spoznam, imam veliko možnosti, da jih odpravim ali omilim; pravi problem so napake, ki jih ne vidim. Nekateri stvari pa znam narediti dobro, to mi daje samozavest in moč, da grem naprej, kajti če vsaj eno stvar res znaš narediti dobro, potem ima tvoje življenje smisel.

Odkar sem sprejela sebe, se imam lahko rada, takšno kot sem, z vsemi vrlinami in napakami. Najlepše pa je, da sem tudi ljudi okoli sebe začela sprejemati drugače. Vem, da imajo dobre, malo slabše in slabe lastnosti. Prav zaradi tega jih lažje sprejemam, saj so samo ljudje, kot sem jaz.

Sredi meseca bomo stopili v postni čas. Vzemimo si ga za razmišljanje o sebi. Razmišljajmo o svojih napakah, kaj lahko popravimo, omilimo. Razmišljajmo o svojih vrlinah, bodimo ponosni nanje, mogoče lahko z njimi kaj dobrega naredimo za soljudi. Vedno znova si zastavljajmo vprašanje: »Zakaj sem jaz na tem svetu?« Najbrž ne bomo našli odgovora, a če ujamemo samo kratek preblisk, se nam bo trud poplačal. Spoznavajmo in izboljšujmo sebe in morda bomo celo malo izboljšali svet. Mati Terezija nas uči, da se lahko z majhnimi koraki zelo daleč pride.

Duhovno bogat in uspešen postni čas vam želim.

Hermína

PO LURDU IN FATIMI ŠE MEĐUGORJE

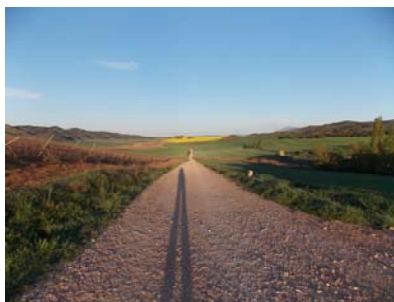
Vračamo se proti domu. Ob devetih smo na meji Bosna-Hrvaška v Bijači. Na meji zopet zgubimo precej časa. Tudi na hrvaški strani ni nič bolje. Končno smo se le podali preko dolgočasne gorske verige Biokovo do Makarske, kjer smo v Vepricu, hrvaškem Lurdu, imeli sveto mašo. Med dvourni vožnjo opazujem naravo, poraslo s samo šaro, kot bi rekel po domače. Ob tem pomislim: »Slovenija, kako si lepa!« G. Uran je pridigal o Mariji, o dobroti in spoštovanju do soljudi. Zaključil jo je z besedami nadškofa g. Jožefa Pogačnika: »Sprejmite Kristusa Boga in znali boste, kar ves svet ne zna, nasmehnti se sred' gorja.«

Po maši še čestitava dvema romarjema s Primorskega, ki ravno na ta dan praznujeta 40. obletnico poroke, zaploskamo jima. G. Uran nam razdeli še podobice s svojim podpisom, v spomin na štiridnevno romanje. Po maši si ogledamo še kapelo pri lurški jami, delo našega patra Marka Rupnika. Nato krenemo proti Skradinu. Tam je kratek postanek za nujne potrebe, pa zopet veselo naprej proti domu. G. Šket nam spet pripoveduje o Međugorju. Marija se je prvič prikazala 24. junija 1981 okrog šeste ure popoldne na hribu Podbrdo šestim otrokom, ti pa so se je prestrašili in zbežali. Pri prvem prikazanju je imela s sabo otroka, Jezusa. Naslednje dni pa so se z njo že pogovarjali in ji tudi zastavljali vprašanja. Prve dni je bila zmeraj na istem mestu, pozneje pa na različnih krajih. Po mestu se je novica zelo hitro širila. Otroci so bili nazadnje pod velikim pritiskom, na policiji so jih zasliševali, odpeljali so jih celo k zdravniku, kjer pa so ugotovili, da so otroci popolnoma zdravi. Peti dan prikazovanj se je zbralo že okrog petnajst tisoč ljudi. Šesti dan je bila z otroki tudi zdravnica, ki jih je pregledovala. Vse bolj so bili vsi prepričani v resničnost dogodkov. Na ta dan je bil ozdravljen tudi prvi otrok. Marija je postavila njegovim staršem pogoj, da otrok ozdravi, če bodo ostali verni do smrti. Marija se je vidcem predstavila z besedami: »Jaz sem blažena Devica Marija.« Rekla jim je še: »Mir mora vladati med ljudmi.« Naslednje vrednote, o katerih je Marija govorila še pozneje na svojih prikazovanjih, so: spreobrnjenje, pogosta spoved in post. Zadnjikrat se je Marija prikazala 15. januarja 1982. Marijina prikazovanja v Međugorju v Cerkvi še niso uradno priznana. Postopek za priznanje pa že poteka.

Ob postanku pri Skradinu je pričelo deževati, a to nas sedaj nič več ne moti, saj smo v varnem zavetju avtobusa, hvaležni za lepo vreme preteklih dni. Hitimo dalje preko Masleniškega mostu. Šofer je zadovoljen, ker ni burje. Pravi, da so lahko tam ob burji hude težave. Bližamo se tunelom sv. Roka in čez Velebit prispemo do mejnega prehoda med Hrvaško in Slovenijo v Vinico. Zunaj je že trda tema in močno dežuje. Mejne formalnosti smo kar hitro uredili in že smo v Sloveniji. Na meji se zopet pridruži g. Uran, tako da je razpoloženje zopet odlično. Prepevamo pesmi po željah naših poslušalcev oziroma sopotnikov. Izvajajo jih g. Uran, g. Šket in ga. Julijana s še nekaterimi. Vrstijo se stare narodne in cerkvene pesmi. Uživamo! Kar hitro smo v Novem mestu, kjer se že poslovimo od prvih romarjev. Nato pa v Grosupljem od g. Šketa in tako naprej v obratni smeri, kot smo jih v četrtek pobirali, vse do Žirov. V Ljubljani se je poslovil g. Uran z željo, da se še kdaj vidimo. Skupaj smo doživeli nepozabne trenutke Božje milosti. »G. Uran, želimo vam še veliko potovanj in dobrega zdravja!« Ugotavljam, da človek res ne živi samo od kruha, ampak tudi od Besede.

Po pričevanju šoferja Boruta smo prevozili dobrih 1600 km in se zvečer ob enajstih srečno vrnili domov. Bogu hvala!

Janez Stanonik

POSTNA POSTAVA ZA POSTNI ČAS 2018

Postni čas, ki se začne s pepelnično sredo, nas vsako leto pripravlja na Veliko noč. Naj bo to res čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve in vsega sveta. Cerkev za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti. **Strogi post** je na **pepelnično sredo** (letos 14. februarja) in na **Veliki petek** (letos 30. marca). Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. do začetka 60. leta.

Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakšnim drugim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta.

Kadar je praznik (cerkveni ali državni) na petek ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb ...), post in zdržek odpadeta.

24-URNO ČEŠČENJE SVETEGA REŠNJEGA TELESA

V našem ŽPS-ju smo se odločili, da bomo dali več poudarka na rast osebne vere pri vseh župljanih. Zato vas vabimo na 24-urno češčenje Svetega Rešnjega Telesa v našo kapelo. Češčenje bomo začeli s sveto mašo **v torek, 13. februarja, ob 18. uri**, in zaključili s sveto mašo **na pepelnico, 14. februarja, ob 18. uri**. Na voljo bo razpored, kamor se boste vpisali za posamezne ure. Tudi ponoči naj bi bili pri Jezusu vsako uro vsaj trije molivci. **V torek med 19. in 20. uro** je dežurna **molitvena skupina, v sredo od 16. do 17. ure** pa naši **birmanci**. Vsi ostali župljani si čas češčenja izberite sami. Priporočeno je, da prav vsak župljan preživi v molitvi pred Najsvetejšim vsaj pol ure.

Naj bo to čas milosti in blagoslova za našo župnijo in za vsakega posameznika!

OBNOVA NOTRANJOSTI NAŠE ŽUPNIJSKE CERKVE

Po sklepu zbora ključarjev in gradbenega odbora bomo v času do nove maše obnovili notranjost naše župnijske cerkve. Odstranili bomo vlažen omet in na novo ometali spodnji del zidu. Obnovili bomo električno napeljavo in lestence ter namestili nova svetila. Uredili bomo tudi novo ozvočenje z induktivno zanko za tiste, ki slabše slišijo, in tudi novo projekcijo pesmi za ljudsko petje. Obnovili bomo tudi vse klopi in jih na novo oblazinili, nazadnje pa prepleskali še celotno cerkev. Tako bo kot nevesta pričakala našega novomašnika.

Pri tem vas vse vabimo, da se odzovete s fizičnim delom pri raznih akcijah ter z vašimi denarnimi darovi pri mesečnih »ofrih« in tudi v župnijski pisarni. Za vsako vašo darovano uro in dar že vnaprej Bog povrni!

Obnova bo potekala v dveh delih: **od 5. februarja do 23. marca** ter **od 23. aprila do 15. junija**. V tem času bo župnijska cerkev popolnoma zaprta za bogoslužje. Vse delavniške svete maše bodo takrat v kapeli, ob nedeljah pa bo razpored naslednji: **ob 7⁰⁰** Dobračeva, **ob 8³⁰** kapela in **ob 10⁰⁰** Dobračeva. Hvala vsem za razumevanje!

ŽUPNIJSKO ROMANJE V RIM, VATIKAN IN ASSISI

Naša župnija **organizira od 27. do 30. aprila** romanje v Rim. Program si lahko vzamete v cerkvi ali si ga preberete na spletni strani naše župnije. Prijave sprejemamo v župnijski pisarni do zapolnitve mest. Ob prijavi plačate avans 50 EUR. Romanje je primerno za vse družinske člane, še posebej za birmance in njihove botre.

DOGODKI V FEBRUARJU

- Do 23. marca bodo delavniške svete maše v kapeli (razen praznikov med tednom);
- vsako sredo ob 17⁰⁰ molitvena ura pred Najsvetejšim;
- 5. februar
 - ob 18³⁰ misijonska skupina;
 - ob 19³⁰ redakcija Glasa sv. Martina;
- 6. februar
 - ob 17⁰⁰ predšolski verouk;
 - ob 18⁰⁰ v župnišču srečanje Odbora za obnovo župnijske cerkve;
- 7. februar
 - ob 20⁰⁰ mlajša zakonska skupina;
- 8. februar
 - ob 20⁰⁰ v župnišču starejša zakonska skupina;
- 9. februar
 - ob 20⁰⁰ mladinska skupina;
- 11. februar
 - ob 10⁰⁰ na Dobračevi predstavitev letošnjih birmancev;
- 12. februar
 - ob 18³⁰ v župnišču redna seja ŽPS;
- 14. februar
 - ob 20⁰⁰ četrta zakonska skupina;
- 16. februar
 - ob 19⁰⁰ v župnišču SKVO;
 - ob 20⁰⁰ mladinska skupina;
- 16.–17. februar
 - zimovanje bobri;
- 17. februar
 - ob 19⁰⁰ v župnišču kulturni večer s skavti;
- 18. februar
 - pri vseh svetih mašah pričevanje bogoslovca;
 - pri vseh svetih mašah »ofer« za obnovo cerkve;
 - ob 10⁰⁰ na Dobračevi družinska sveta maša (sodeluje 3. razred);
- 19.–25. februar
 - zimske počitnice;
- 19. februar
 - ob 20⁰⁰ mešana zakonska skupina;
- 22. februar
 - ob 18⁰⁰ v župnišču priprava staršev in botrov na krst otrok;
- 23.–25. februar
 - zimovanje volčičev in čete;
- 25. februar
 - ob 10³⁰ krstna nedelja;
- 26. februar
 - ob 18³⁰ v župnišču svetopisemska skupina;
- 27. februar
 - ob 17⁰⁰ predšolski verouk;
 - ob 19⁰⁰ v župnišču srečanje katehetov;
- 1. marec
 - ob 20⁰⁰ v župnišču zakonska skupina DIŽ;
- 2. marec
 - dopoldne obisk bolnikov in starejših po domovih;
 - ob 20⁰⁰ mladinska skupina.

V januarju je z zakramentom svetega krsta postala Božji otrok:

Ajda Bačnar, Novovaška cesta. *Družini iskreno čestitamo in želimo obilo Božjega blagoslova!*

V januarju so se od nas poslovili: Venčeslav Cankar, Selo 50; in Franc Grošelj, Selo 90; Stanislav Bogataj, Partizanska 75. *Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje in naj bo Bog vaša tolažba!*

MAŠNI NAMENI ZA FEBRUAR IN ZAČETEK MARCA

5 PONEDELJEK	sv. Agata, devica in mučenka	18 ⁰⁰ † Jožefa in Avguštin Žakelj v zahvalo za Božje varstvo
6 TOREK	sv. Pavel in drugi japonski mučenci	7 ⁰⁰ † Slavka Šubic, obl.; † Amalija Zdolšek
7 SREDA	sv. Rihard, kralj	18 ⁰⁰ † Venčeslav Cankar, 30. dan; † Ivanka Kristan, obl. † starši in brat Vidmar
8 ČETRTEK	sv. Jožefina Bakhita, Sužnja; Prešernov dan (državni praznik)	8 ⁰⁰ † Frančiška in Feliks Strlič; † Janez Cankar 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Marija in Andrej Žakelj (Goropeke)
9 PETEK	sv. Apolonija, devica in mučenka	18 ⁰⁰ † Stanislav Bogataj, 7. dan; † Anton Urbančič, obl. † Maks in Pavla Bogataj, obl.
10 SOBOTA	sv. Sholastika, devica in redovnica	8 ⁰⁰ † Urška Podobnik in Franc Vidmar † Slobodan Poljanšek
11 NEDELJA	6. NEDELJA MED LETOM	7 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Frančiška in Alojz Pregelj 8 ³⁰ V KAPELI: za župljane 10 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Vinko Benedičič
12 PONEDELJEK	sv. Humbelina, redovnica	18 ⁰⁰ † Seljak (Rakulk); Šubcovi
13 TOREK	sv. Jordan Saški, redovnik, 24-URNO ČEŠČENJE SRT	18 ⁰⁰ † Frančiška in Anton Kokelj † Bojan in Drago Štremfelj
14 SREDA	PEPELNICA ; strogi post	8 ⁰⁰ † Albina in Marjan Gantar 18 ⁰⁰ † Valentin Pagon
15 ČETRTEK	sv. Klavdij, redovnik	7 ⁰⁰ v zahvalo in dober namen 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Franc Grošelj, 30. dan; † Veronika, Lucija in Niki Pivk; † družina Pešič in Prek
16 PETEK	sv. Julijana Koprška, mučenka	18 ⁰⁰ † Alfonz Zajec; za srečno vožnjo † Franc in Amalija Trček ter sestra Milena
17 SOBOTA	sv. Silvin, škof	8 ⁰⁰ † Petra Eniko, obl. † Cepinovi
18 NEDELJA	1. POSTNA NEDELJA	7 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Marta Čadež, obl. 8 ³⁰ V KAPELI: za župljane 10 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † starši Stanonik (Selo), obl.
19 PONEDELJEK	sv. Konrad iz Piacenze, spokornik	18 ⁰⁰ † Ana in Mirko Grošelj v priprošnjo Mariji za duševno zdravje
20 TOREK	sv. Jacinta in Frančišek, fatimska pastirčka	7 ⁰⁰ † Simon Oblak, obl. † Ludvik Kokelj in Blanka Tušar
21 SREDA	sv. Peter Damiani, škof	18 ⁰⁰ † Terezija Pivk † Franc Kogovšek, obl.
22 ČETRTEK	SEDEŽ APOSTOLA PETRA	7 ⁰⁰ † Marija in Frančiška Otrin; za zdravje

MAŠNI NAMENI ZA FEBRUAR IN ZAČETEK MARCA

23 PETEK	sv. Polikarp, škof in mučenec	18 ⁰⁰ † Milka in Tone Oblak † Stanko Demšar, obl.
24 SOBOTA	sv. Matija, apostol	8 ⁰⁰ † Štefka in Anton Filipič ter Anastazija Mole † družina Lukan
25 NEDELJA	2. POSTNA NEDELJA	7 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Matija Zajc, god 8 ³⁰ V KAPELI: za župljane 10 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Andrej Petrovčič, obl.
26 PONEDELJEK	sv. Aleksander, škof	18 ⁰⁰ † Franc Mihelčič in Stanka Žbontar za mir v dušah naših prednikov
27 TOREK	sv. Baldomir, spokornik	7 ⁰⁰ † Janez Bekš; † Luka in Frančiška Lazar
28 SREDA	sv. Roman, opat	18 ⁰⁰ † Mlinarjevi (Osojnica 5); † Jože Jemec, obl.
1 ČETRTEK	sv. Albin, škof	7 ⁰⁰ za nove duhovne poklice 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Jezeršek, Kavaš in Sarka
2 PETEK	sv. Neža Praška, opatinja; prvi petek	18 ⁰⁰ † Francka Stanonik in Breda Karner † domobranci
3 SOBOTA	sv. Kunigunda, kraljica prva sobota	8 ⁰⁰ † Vinko Benedičič † Anton in Pavlina Oblak (Žirovski Vrh 21)
4 NEDELJA	3. POSTNA NEDELJA	7 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Stanislav Bogataj, 30. dan 8 ³⁰ V KAPELI: † Rozalija in Karel Vidmar (Osojnica) 10 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Anton in Marija Logar (Selo 65) za župljane

KRIŽEV POT V NAŠI ŽUPNIJI

V postnem času bomo v naši župniji skupaj premišljevali Jezusovo trpljenje ob križevem potu vsak petek ob 18⁰⁰ v kapeli (vodili ga bodo birmanci) ter ob nedeljah ob 18⁰⁰ (vodile ga bodo različne župnijske skupine).

Razpored skupin, ki bodo vodile križev pot:

- ⇒ 1. postna nedelja: misijonska skupina,
- ⇒ 2. postna nedelja: molitvena skupina,
- ⇒ 3. postna nedelja: člani ŽPS,
- ⇒ 4. postna nedelja: svetopisemska skupina,
- ⇒ 5. postna nedelja: zakonske skupine,
- ⇒ cvetna nedelja: ob 15⁰⁰ skavti (Goropeke).

Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.

✉ andrej.jemec@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>, <https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>
☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; ☎ duhovni pomočnik Jakob Kralj: 031 850 443